

med det ærede Medlems Tilsagn om, at Højre loyalt vil arbejde paa de Love, der nu komme herop, selv om Højre forbeholder sig at forhandle derom og ogsaa at stille Ændringer. Ere Ændringerne at den Beskaffenhed, at Regeringen kan modtage dem, saa er der selvfølgelig ikke noget i Vejen derfor; vi have ikke noget Øjeblik tænkt paa at forlange, at dette Ting uden Forhandling og nærmere Prøvelse skulde vedtage de Lovforslag, der komme fra det andet Ting op i dette høje Ting.

Sonne: Den noget overraskende Stilling, som Tingets Højregruppe indtager overfor det foreliggende Finanslovsforslag, foranlediger mig til at udtale, at der var en Tid umiddelbart efter mit Valg til dette høje Ting, hvor det ikke stod mig fuldstændig klart, hvorvidt ikke min Plads som aktiv Deltager i Rigsdagsvirksomheden rettelig maatte være indenfor Landstingets Højregruppes Rammer. Jo mere Indblik jeg fik i Rigsdagsvirksomheden, desto mere kom det imidlertid til at staa mig klart, at den af Tingets Højregruppe fulgte politiske Kurs paa afgørende Punkter afveg fra min, men aldrig har det som i Dag staaet mig saa fuldstændig klart, at de politiske Veje, som Tingets Højregruppe følger, ikke ere mine, og at jeg handlede ret ved i Tide at vælge en derfra afvigende Kurs.

Bramsen: Jeg vil svare det ærede 2den Medlem for 5te Kreds (Sonne), at jeg forstaar saa godt, at han efter de sidste 4 Aars Vedtagelser her i dette Ting, ved hvilke det ærede Medlems Gruppe har sluttet sig til Regeringen — og som efter vor Mening gennemgaaende have været af en skadelig Karakter, ikke været konservative og kostet Statskassen overordentlig mange Penge i mange Tilfælde —, i Dag, da Broen er kastet af, søger at blive sammen med dem, som han nærmest tilhører. Jeg har ikke tvivlet paa, at naar nogen maatte melde sig i Dag og forsvare det, som er foregaaet, og finde Stillingen taalelig, rimelig, eller maaske endog saa se den i et ret lyst Skær, saa maatte det absolut være det ærede Medlem og den Gruppe, hvortil han hører.

Saa vil jeg gerne have Lov til til den højtærede Konseilspræsident at udtale, at vi kunne ikke, selv om vi faa Lov til at se paa de Lovforslag, han omtalte, og søge at faa et Resultat ud af dem, garantere, at det bliver netop 8 Mill. Kr. 8 Mill. Kr. paa Bordet, siger han, og saa kunne I tage

dem, hvordan I ville; hvad jeg ikke faar paa den ene Lov, skal jeg have paa den anden. Men saaledes kan man dog heller ikke lovgive; 8 Mill. Kr. paa en hvilken som helst Maade er vel ikke den højtærede Konseilspræsidents eller den højtærede Finansministers Politik. Nej, 8 Mill. Kr., hvis vi kunne skaffe dem paa en rationel Maade. Man maa huske paa, at det er Befolkningen, som skal betale dem, og altsaa kunne vi ikke lægge dem tilfældigt.

Hvad min Evne til at fremkomme med Forslag til Finansreform angaar, saa tror jeg alligevel, at den højtærede Konseilspræsident, ligesom ogsaa med Hensyn til min Veltalenheds Virkninger overfor andre Grupper i Tinget, nærer en overdreven Tillid. Jeg har ikke ment, at jeg alene i Løbet af ganske kort Tid kunde skrive de paagældende Love, men jeg har sagt, at mine Meningsfæller og jeg i Løbet af ganske kort Tid vilde kunne angive, paa hvilke Maader vi i en meget nær Fremtid kunde faa Balance i vort Statsregnskab, og det er jo ikke ganske det samme. — Den højtærede Konseilspræsident siger, at han er ikke sikker paa, at selv om jeg havde een god Idé eller flere gode Ideer, jeg saa vilde kunne gennemføre dem i det andet Ting. Dertil maa jeg svare, at jeg har en bedre Tro til den højtærede Konseilspræsident; jeg tror, at hvis den højtærede Konseilspræsident skulde synes, at vore Ideer vare rigtig gode og acceptable, kunde han have gode Udsigter til at gennemføre dem i det andet Ting, hvis han blot vilde lade være at sige, hvem der havde givet ham dem, thi hvis han sagde det, tror jeg ganske vist ikke, han vilde have stor Chance for hurtigt at kunne gennemføre dem. Jeg synes ogsaa, at det er af væsentlig Betydning, at man ikke udsatte Fremsættelsen af saadanne Forslag, thi man maa huske paa, at for hvert Aar, der gaar, komme vi dybere og dybere i det, Udgifter, Statsgæld, Renter og alt vokse; Tilliden til os er det eneste, som ikke vil vokse.

Sonne: Jeg vil i Anledning af den ærede sidste Talers Udtalelser kun bemærke, at jeg med mine nys fremsatte Udtalelser ikke tilsigtede andet eller mere end at udtale min Glæde over, at jeg ikke er medagerende i den noget ejendommelige Aktion, som Tingets ærede Højre-Gruppe ved denne Lejlighed har iværksat mod Finanslovsforslaget og derigennem mod Regeringen.